

det, ikke kan optræde med den Anseelse, og Bægt, som man kunde ønske, at han var i Stand til i dette Forhold. At Udvalgets Flertal heller ikke i Nar har villet tiltræde Bevillingen til Handelsdirektoratet, kan jeg kun beklage. Jeg tror, at selv om man kan have Tvivl om, at det just var den rigtigste Maade at varetage Handelsstandens Interesser paa ved Oprettelsen af Handelsdirektoratet, som her er foreslaaet, maa man dog tage væsentligt Hensyn til, at Handelsstanden vedblivende fastholder dette Ønske til Trods for de Regtelser, der ere fremkomne tidligere, og altsaa derved peger paa og til lægger Oprettelsen af et saadant Direktorat en stor Betydning, og jeg tror, at paa et Tidspunkt, hvor Landbruget i forskjellige Retninger gjør Krav paa, at Staten skal komme det til Hjælp, under de nærværende trykkende økonomiske Forhold, bør man ogsaa have et aabent Blik paa de Krav, der i saa Henseende stilles fra andre Erhvervsgrene, og det saa meget mere, som det jo er overordentlig Lidet, hvad der paa Finansloven særlig gjøres til Handelens Fremme. Naar Mindretallet er gaaet med til disse Endringsforslag paa § 19 om at udstemme en Bevilling paa 15,000 Kr. om Aaret til Reiser i Handelens Interesse, er det aldeles ikke fket af nogensomhelst Utilboelighed til at give en Bevilling, som virkelig kunde have Betydning for Handelens Udvikling; men man har ment, at der næppe kunde være Brug for en saadan fast aarlig Bevilling i det omhandlede Diemed, hvorimod Mindretallet, for sit Vedkommende, vil være fuldkommen rede til at give de Bevillinger, der maatte ønskes til Reiser i særlige Diemed i Handelens Interesse. Endringsforslaget under Nr. 20 har Mindretallet heller ikke kunnet tiltræde, idet vi have den Formening, at naar man har tilveiebragt et ret righoldigt Materiale til Belysning af Indkomststatsforholdene til Benyttelsen ved et eventuelt Lovforslag om Indkomstskatten, vilde det være ønskeligt, at dette Materiale blev bearbejdet; men Indenrigsministeriet har som saadant ikke de fornødne Kræfter til at bearbejde dette Materiale, og det er derfor, at denne lille Bevilling paa 2000 Kr. er forlangt, som Mindretallet kun kan anbefale. Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 28 vedrørende Kronborg Slot vil jeg for Mindretallets Vedkommende kun bemærke, at vi have tiltraadt dette Endringsforslag i den Forventning, at der til Bide Behandling vil komme et mindre vidtgaaende Forslag fra Regjeringen om at iværksætte nogle af de mest paatrængende Arbejder ved Kronborg Slot, som var tilfattet ved denne

Bevilling, og vi have da ment, at man i saa Fald uden Betænkelighed kunde stryge det Overskydende af Bevillingen for derved at bringe Kontoen ned til omtrent det sædvanlige Beløb. Til disse saa Bemærkninger skal jeg for Dieblirket indskrænke mig.

Wagner: Det Forslag, som blev gjort til Gjenstand for en saa issarp Kritik fra den ærede Ordførers Side, hidrører jo fra Finanslovudvalget i Fjor. Det var dette Udvalg, der i Fjor anbefalede, at Statstilskudet til Skytteforeningerne i Stedet for som hidtil at fordeles efter Medlemsantallet, skulde fordeles efter Skudantallet. Man var blevet opmærksom paa de Ulemper, som vare forbundne med den tidligere Fordeling, idet Folt, som ikke tog nogensomhelst Del i Skyttefagen, kunde bevirke, at vedkommende Forening, hvoraf de væsentlig større Bidrag, end der egentlig tilkom den, og under stærke politiske Bevægelser kan der komme et saadant Misforhold til Stede, at f. Ex. en Forening paa 1000 Medlemmer, hvoraf maasse flet ingen vare Skytter, vilde kunne faae et betydeligt Tilskud. Det kunde jo ikke undgaas, at Fordelingen flet ikke svarede til Retfærdigheden. Det forekommer mig derfor, at den Fordeling, man kom til i Fjor, var ganske heldig, og at den bethder et ikke uvæsentligt Fremskridt. Ganske vist vil jeg ikke paa nogen Maade sige, at der ikke derved kan fremkomme Ubillighed, men i Principet forekommer Fordelingen mig at være korrekt. Det er jo indlysende, at en meget stor Forening, hvor der aldeles ikke skydes, ikke trænger til noget Tilskud til Ammunition, og det samme er jo Tilfældet med en Forening, hvori der skydes overordentlig lidt. Lad os forudsætte, at en Forenings Medlemmer aarlig bidrage 2 Kr. hver — jeg tror, det er noget meget almindeligt — saa vil man for disse 2 Kr. kunne levere 50—60 Skud til ethvert Medlem, og hvis altsaa Skudene ikke overstige et saadant Antal, er der ikke nogen videre Grund til at understøtte en saadan Forening med Ammunition — jeg taler ikke om Riffler og Gymnastikbidrag; — thi Udgiften til Ammunition vil Foreningen jo selv kunne bære. I samme Grad som man derimod kommer op over det lave Antal Skud, i samme Grad vil Foreningen trænge til Understøttelse. Spørgsmaalet er nu, om en saadan stærkere Deltagelse i Skydning er af nogen Betydning for det Formaal, der jo nu anerkjendes som værende Foreningernes, nemlig at tjene til en Forskole for Hæren. Om